

VÁLKA O ZRNO. Světový tisk: blíží se hladomor, jaký svět nepamatuje

- CZ24 News | 21. května 2022

Ze všech stran se na nás valí informace, že se blíží hladomor, jaký svět dlouho nepamatuje. Titulky novin hlásají: Kvůli ruské invazi na Ukrajinu hrozí světu největší hladomor od druhé světové války.

Tato slova zazněla i na tiskové konferenci zasedání ministrů zemí skupiny G7. Na Ukrajinu, které se říká obilnice Evropy, je prý potravinově odkázána řada zemí v severní Africe a Asii.

Pro zajímavost uvádím, kdo jsou největší vývozci pšenice – data OEC za rok 2020:

Americký prezident Biden se nechal slyšet, že: „V ukrajinských skladech leží 20 milionů tun obilí. My se nyní snažíme najít cestu, jak toto obilí z Ukrajiny vyvézt. Sníží to ceny obilí na celém světě.“

Jestli je na Ukrajině 20 milionů tun obilí, je otázka. Jak říká ekonom Ivan Lizan: „Na Ukrajině jsou obecně problémy se statistikami. Číslo 20 milionů tun je známo pouze ze slov Josepa Borrellu, šéfa evropské diplomacie, a amerického prezidenta Joea Bidena. Myslím, že je tam mnohem méně obilí, protože loni se do října vyvezlo 55 % potravinářské pšenice.“

Z úst představitelů OSN slyšíme, že je to Rusko, kdo „brání vývozu potravin z ukrajinských přístavů“.

Generální tajemník OSN Guterres říká, že...„bez opětovného zapojení ukrajinské produkce na světové trhy neexistuje účinné řešení potravinové krize. A také bez produktů a hnojiv z Ruska a Běloruska. Rusko musí zajistit plynulý a bezpečný vývoz obilí z ukrajinských přístavů a ruské výrobky a hnojiva musí mít neomezený přístup na světové trhy.“

Musím se ptát: A není to náhodou Západ, kdo uvalil na ruské a běloruské produkty sankce?

Obálka časopisu Economist nese název „Blížící se potravinová katastrofa.“ V článku se uvádí, že „Rusko a Ukrajina dodávají 28 % světového obchodu s pšenicí, 29 % ječmene, 15 % kukuřice a 75 % slunečnicového oleje. Válka tyto dodávky narušuje, protože Ukrajina zaminovala své vody, aby zabránila útoku, a Rusko blokuje přístav Oděsa. Pan Putin nesmí používat potraviny jako zbraň.“

<https://www.economist.com/leaders/2022/05/19/the-coming-food-catastrophe>

Je nutné si položit otázku, jestli se skutečně blíží hladomor, kdo s námi hraje podivné hry a o co mu jde.

Na začátku května se objevila videa s obrovským množstvím kamionů vyvázejících obilí z Ukrajiny přes Moldavsko.

Ekonom Vasilij Koltašov připomíná, že ukrajinské přístavy, odkud se vozí obilí do zemí Afriky a dalších zemí, byly zablokovány kyjevským režimem a jeho ozbrojenci. „Přístupy k přístavu zaminovali starými minami, které nyní plují po celém Černém moři, a zatím není známo, k jakým důsledkům to

povede.

V žádosti ředitele Světového potravinového programu, který požaduje, aby Rusko otevřelo černomořské přístavy, je patrná značná dávka cynismu. Vždyť obilí z Ukrajiny se v plné míře vyváží přes Bulharsko, Rumunsko a Polsko. Nemůžeme tomu nijak zabránit. Toto obilí však nedostanou potřební, jak to krásně prezentují pokrytecky se tvářící úředníci OSN se svými západními pány. Zrno dostanou ti, s nimiž byly podepsány smlouvy. Toto obilí je přece předem zakoupené. Jde do sýpek.“

A co tam s ním budou dělat?

„Počkají. Nikdo teď nebude tímto obilím krmit chudé v Africe, Indii, jihovýchodní Asii a Latinské Americe. Za měsíc a půl se ceny opět zvýší. Každý, kdo může, hraje o zvýšení ceny obilí. Obilí je v inflačních dolarech, eurech a librách stále dražší. A to, čeho jsme v OSN svědky, je laciná politická spekulace, která zakrývá velkou obchodní spekulaci, kde jde hlavně o to získat zrno.“

<https://svpressa.ru/politic/article/334519/?ysclid=l3e8eg1nx7>

Mluvčí Ministerstva zahraničních věcí RF, Marie Zacharová, k tématu napsala:

„Západ se snaží obvinít Rusko z podkopávání globální potravinové bezpečnosti. Skupina G7 přijala v tomto smyslu zvláštní prohlášení. Samozřejmě jsme reagovali.“

Sbor byl doplněn sólovými projevy těch, kterých se to nejvíce týkalo.

Naposledy německá ministryně zahraničí Annalena Berbocková na zasedání ministrů zahraničí G7 uvedla, že v důsledku situace na Ukrajině může nastat celosvětový hladomor. Podobně se dříve vyjádřil i Joe Biden: „Američtí zemědělci chápou, že Rusko svými kroky na Ukrajině zablokovalo důležité zdroje potravin. Pokud se na trh nedostanou tuny obilí, mnoho lidí v Africe zemře hladu, protože Ukrajina je jediným dodavatelem pro mnoho afrických zemí.“

Takže Rusko teď může za to, že lidé v Africe hladoví. Jak víme, dříve tam nikdo nehladověl.

Tento výmysl Washingtonu a jeho spolupracovníků lze snadno vyvrátit, čísla i fakty.

Podívejme se na situaci z pohledu odborných ekonomů.

*Ještě před zvláštní operací na Ukrajině byla mezinárodní zemědělská produkce jednou z oblastí, které byly nejvíce postiženy globální hospodářskou nestabilitou. **Současná situace na trhu s potravinami je trendem nejméně posledních dvou let.** Podle burzovních údajů činil jen v roce 2021 meziroční nárůst ceny pšenice až 25 %. Do února letošního roku se ceny pohybovaly výrazně nad průměrnou cenovou úrovní pro období 2017-2021 (nárůst o 62 %). Cena kukuřice se za dva roky zvýšila o 162 % a cena řepky o 175 %. Kromě toho nyní dochází k postupnému ústupu sazeb z jejich nejvyšších úrovní. Obecně se jedná o běžný tržní proces, který není v nedávné historii světových trhů s obilím ojedinělý.*

Proč však ceny obilí v posledních dvou letech rostou? Tento jev má několik důvodů.

***Za prvé,** pandemie covidu-19, která způsobila narušení dodavatelských řetězců, vyšší náklady na dopravu a pojištění. V letech 2020 až 2021 vyspělé země zaznamenaly masivní nárůst finančních injekcí do svých ekonomik, aby se vyrovnaly s negativními dopady pandemie koronaviru. Celková hodnota krizových balíčků v USA, EU a Japonsku dosáhla více než 8 bilionů USD, což zvýšilo*

poptávku a vedlo k prudkému nárůstu inflace (včetně potravin). Tento trend ještě zhoršují otevřené obchodní války mezi klíčovými hráči a přetrvávající ostré rozpory ohledně regulace zemědělských trhů. V důsledku toho byly zásoby potravin na nejnižší úrovni za posledních 5 až 10 let, což jen zvýšilo ceny obilí. Zvýšily se také sazby za nákladní dopravu (téměř dvojnásobně).

Za druhé, nucený přechod na „zelenou energii“ v některých západních zemích a závislost na alternativních zdrojích energie na úkor tradičních paliv vedly ke zvýšení cen energetických surovin. Zejména ceny ropy vzrostly mezi lety 2020 a 2022 o více než 22 % (navzdory poklesu poptávky v době přísných covidových omezení). Výrazně se zvýšily také ceny plynu. V důsledku toho došlo v prosinci 2021 k bezprecedentnímu nárůstu cen minerálních hnojiv – 3,5 až 4krát u močoviny a dusičnanů a 2,5 až 3krát u ostatních hnojiv. A k čemu potřebujeme minerální hnojiva? Správně, pro zemědělství. Zvyšuje se cena hnojiv – zvyšuje se cena za bušl obilí. Připomínám, že to vše se stalo před 24. únorem.

Za třetí, svou roli sehrála krátkozraká a egoistická politika vyspělých západních zemí. Během „koronavirové krize“ USA a Evropa ve skutečnosti přeměrovaly toky komodit, včetně potravin, směrem k sobě, což zhoršilo již tak obtížnou situaci v rozvojových zemích závislých na dovozu potravin. Spojené státy a Evropa nakupovaly stále více výrobků, které obecně nepotřebovaly, a nezbývalo nic pro africké a asijské země. Nízké zásoby potravin, nepříznivé povětrnostní podmínky a celkové nedostatečné investice do odvětví situaci ještě zhoršily.

Kvůli rostoucím nákladům na pohonné hmoty a hnojiva zemědělci plošně snižují osevní plochy, což vede k pokračujícímu poklesu zemědělské produkce, protože poptávka stále roste. Snížená nabídka při rostoucí poptávce = vyšší ceny.

Za čtvrté, sankce. Zde se dostáváme k tomu nejdůležitějšímu. Jednostranná ekonomická opatření, která kolektivní Západ zavedl v únoru až březnu 2022 proti Rusku, prohloubila negativní trendy na světových trzích s potravinami, energiemi a průmyslem. Omezení plateb a logistické potíže postihly všechny hospodářské subjekty, včetně zemědělských podniků, které se potýkaly s problémy s finančními a dopravními službami při uzavírání smluv na dodávky potravin. Tváří v tvář nejistotě začali zemědělské producenti pochybovat o životaschopnosti investic do rozšiřování a někdy i udržení svých činností. Někteří z nich se rozhodli změnit výrobu, čímž dále snížili nabídku na trhu.

Jednostranné sankce, včetně hrozeb hromadného zadržování suchozemských nákladních plavidel a odpojení ruských finančních institucí od systému SWIFT, značně zhoršily problém narušení logistických a finančních řetězců zahrnujících ruské hospodářské subjekty. Vzhledem k roli Ruska v zemědělsko-průmyslovém obchodu to nemůže neovlivnit zásobování našich partnerů potravinami. Západ, vědom si role Ruské federace na světovém zemědělském trhu a dobře si vědom obtížné situace v oblasti potravinové bezpečnosti ve světě jako celku, přesto uvalil sankce v oblasti, která se dotýká zemědělského sektoru, čímž ještě zhoršil již tak vyhrocenou situaci.

To, že to může mít reálné důsledky v podobě podvýživy a dokonce hladomoru v některých částech světa, Washington, Londýn a Brusel nezajímalo.

Navzdory obtížím, které inicioval Západ, **hodlá Ruská federace v plném souladu s předchozími smluvními ujednáními nadále důsledně plnit své závazky v oblasti vývozu zemědělských produktů, hnojiv, energetických zdrojů a dalších důležitých produktů.**

Po mnoho let jsme byli obviňováni z vytváření hrozeb pro energetickou bezpečnost. Prý „kdyby se něco stalo“, Rusko přeruší dodávku plynu.

„Kdyby něco“ přišlo, ale Rusko řádně plyn dodává. Odmítat ho nutí ti, kteří zastrašují svět ruským

energetickým kohoutkem – Washington.

Kdo tedy vytvořil hrozbu pro energetickou bezpečnost? Stejně tak je to s potravinovou bezpečností.“

https://roma.mid.ru/ru/news/golodomor_2022_statya_ofitsialnogo_predstavitelya_mid_rossii_m_v_zak_harovoy/

Ocitáme se ve velké informační válce, která má za cíl vyvolat další protiruskou hysterii a kde část „elit“ chce značně vydělat na zinscenovaném nedostatku potravin, chce rozhodovat o tom, kde bude „hlad“, resp. kde budou nejdražší potraviny.

V té souvislosti připomínám dubnový rozhovor s majitelem jihočeské Madety Milanem Teplým, kde řekl, že naši velkovýrobci nebo producenti ještě ani nezaseli a už prodali úrodu roku 2022 z 92 procent. Do Libanonu, Polska, Maďarska...

Autor: JANA S.

[ZDROJ](#)